

XXXVIII.

Ô pansérs anemis jurés de mon bién,
Donê-mœ kéke trév' : É n'êsse pâ-troop,
A mę-pœortes me voęr épars t̄t̄ōt̄x̄r
Tant é tant d'anemis jurés de mon bién,
5 Sans dę-tréitrez avœr kadhés dedan-mœ ?
Mon kœr, donk tu seras le même t̄x̄j̄rs ?
Anvęr- mœ déloial, loial p̄r œtrui,
Konpaņon d'anemis si prons ă mon mal,
Lę kęs ô reselœr tu męs dedan- tœ ?
10 S'ê̄t dan tœ ke d'amœr se fę̄t la tréizon :
Fôz éspœrs é dezirs se fœrjet dan-tœ :
T̄s mesajes menêes é trāmes dan tœ :
Lę-pansérs vaķabons s'i armet d'ęrrœr.
S'ê̄t p̄r kœ je t'akûz' é charje tœ sel,
15 Tœ sel ô déloial de t̄s mez annuis ·><·